

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 (se ovenfor) til § 1 af *Justitsministeren* vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 1 af *Justitsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, vedtoges enstemmigt med 96 Stemmer.

Ændringsforslagene Nr. 4 og 5 til § 1 af *Justitsministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslag sattes derefter til Forhandling.

Boa: Man vil allerede af Forhandlingen om dette Lovforslag her i Tinget se, hvor vanskeligt det kan være at overholde Bestemmelser og Vedtægter. Jeg tør nok paastaa, at vi egentlig har overskredet Maksimalhastigheden for Tingets Arbejdsmetode. Det har været haabløst at stille direkte Ændringsforslag paa flere af de Punkter, jeg adskillige Gange har været inde paa.

Der faldt i Gaar en Udtalelse fra det ærede Medlem Hr. Ulrich, som den højtærede Justitsminister ikke modsagde. Det ærede Medlem sagde, at naar Vejene er omlagte, vil denne Afgift selvfølgelig bortfalde. Hvis dette er Tilfældet, maa jeg hævde, at det er urimeligt at paalægge een Generation denne store økonomiske Byrde. I alle andre lignende Forhold arrangerer Staten det dog saaledes, at Byrden fordeles paa flere Slægtled. Og da det tilmed kun er en bestemt Klasse af Samfundet, der skal betale dette Gilde, er det ganske urimeligt, at det ydermere skal være een Generation af denne Klasse, der skal betale det. Hvis man derfor er enig med det ærede Medlem Hr. Ulrich i, at Afgiften vil bortfalde, vil jeg rigtignok mene, at det er overordentlig strenge Skatter, der bliver lagt paa Brugen af Motorvogne.

Jeg vil haabe, at den højtærede Justitsminister vil være lige saa velvillig i sin Fortolkning af § 34, hvorefter Myndighederne har Ret til ved Dom at faa forbudt Benyttelsen af et Køretøj, som han i Gaar var i sin Fortolkning af Spiritusparagraffen. I mangfoldige Tilfælde, hvor et Motorkøretøj benyttes i Erhvervsøjemed,

til Vognmandskørsel eller til Droskekørsel, vil Ejeren være ganske sagesløs i den Forseelse, som hans Chauffør gør sig skyldig i; det forekommer mig da, at han ikke bør lide under et saadant Forhold, som han er ganske uskyldig i. Jeg vil derfor haabe, at naar Domstolene i Henhold til Lovens Ord bruger den Straffemyndighed, som her er tillagt dem, vil den til enhver Tid siddende Justitsminister i saa stor Udstrækning som muligt dispensere fra denne strenge Regel — at den nuværende højtærede Justitsminister vil gøre det, tvivler jeg ingenlunde om.

Jeg skulde være tilbøjelig til at mene, at det egentlig reelle ved Loven er den ændrede § 24. Hvis ærede Medlemmer vil se paa den, vil man se, at der i den staar alt, hvad man med Billighed kan forlange af en saadan Færdselslov. Ærede Medlemmer er vist ikke rigtig klare over, hvad jeg har ment, naar jeg under Forhandlingen her har brugt Udtrykket Varevogne og Lastvogne, idet de ikke er bekendt med, hvorledes man i Praksis skelner mellem disse. Jeg har Gang efter Gang krævet, at man beskatter de lette Varevogne, der løber i Byen, lempeligere end Lastvognene, der kan bære adskillige Tons. Disse lette Varevogne mener jeg absolut vi burde have beholdt i samme Skatteklasse som Personvognene. De vejer ikke mere og har samme Motorkraft, og tillige har de den Fordel, naar man ser paa Slitagen, at de overhovedet i ringe Udstrækning kommer paa Vejene; for det meste bliver de inde paa Brostenene. Jeg mener derfor, det er en Uretfærdighed overfor Erhvervslivet at beskatte saadanne lette Køretøjer højere end Luksuskøretøjer. Dette alene er tilstrækkeligt Motiv for mig til ikke at kunne stemme for dette Lovforslag, og jeg vil anbefale alle ærede Medlemmer, som ser saaledes paa Erhvervslivet, at der ikke bør lægges dette unødige Hindringer i Vejen, at de ogsaa afholder sig fra at stemme for dette Lovforslag.

Der er for øvrigt en lille Pudsighed i Lovforslaget, idet det giver Udlændinge Ret til at køre rundt i Danmark billigere rent proportionelt set, naar de løser Adkomst dertil for et Par Dage ad Gangen, end naar de løser for en hel Maaned.